

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010024
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného P. F., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.02.2021 pod sp. zn. 29PP/6/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **z r u š u j e s a** napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. a), ods.2 Trestného zákona v spojení s § 66 ods. 3 Trestného zákona, sa **žiadosť** odsúdeného P. F., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- trestným rozkazom OS Bratislava II. pod sp. zn. 6T/7/2019 zo dňa 20.02.2019 a
- trestným rozkazom OS Bratislava II. pod sp. zn. 0T/228/2017 zo dňa 28.06.2017,

z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods.1 Trestného zákona s poukazom na § 66 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného P. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na základe trestného rozkazu OS Bratislava II sp. zn. 6T/7/2019 zo dňa 20.02.2019 (pre prečin podľa § 212 ods.3 Tr. zák.) a trestného rozkazom OS Bratislava II sp. zn. 0T/228/2017 zo dňa 28.06.2017 (pre prečin podľa § 156 ods.1, § 364 ods.1 Tr. zák.).

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (v rozsahu č.l. 26-28 spisu) tým, že odsúdený svojim správaním a plnením povinností vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie, o čom svedčí skôr negatívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS a tiež nie je možné od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia na slobode povedie riadny život a to s poukazom na jeho trestnú minulosť, z ktorej vyplýva, že bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a preto nebolo možné o jeho žiadosti rozhodnúť kladne.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený P. F., ktorú však do termínu neverejného zasadnutia sťažnostného súdu bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona Pri rozhodovaní o podmenečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmenečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Trestného zákona ak ide o podmenečné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmenečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z citovaných ustanovení §§ 66 a 67 vyplýva, že súd môže odsúdeného podmenečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správneému záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu (resp. trestov), avšak nebola splnená ani jedna materiálna podmienka, nakoľko odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní

pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Krajský súd pri preskúmaní prvej materiálnej podmienky z obsahu spisového materiálu zistil, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu žiadne polepšenie nepreukázal, pretože aj napriek tomu, že nemá vykázané žiadne disciplinárne tresty (ani odmeny) ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, je o ňom evidovaných viacero negatívnych poznatkov spočívajúcich v tom, že počas osobnej prehliadky nedodržiaval zásady slušného správania, opakovane nerešpektoval pokyn príslušníka, mal konflikt so spoluodsúdeným, svojim správaním na pracovisku narúšal pracovnú morálku ostatných odsúdených, nedodržiaval zásady slušného správania, nastúpil neustrojený na výdaj stravy, nerešpektoval vyhlásenie budička. Celkové správanie a vystupovanie počas výkonu trestu podľa názoru riaditeľa ÚVTOS nemožno hodnotiť pozitívne, príkazy a nariadenia príslušníkov nie vždy rešpektoval, nechodil riadne ustrojený a upravený, v osobných veciach si neudržiaval požadovaný poriadok. V kolektíve odsúdených sa zúčastnil konfliktných situácií. Sťažnostný súd preto konštatuje, že odsúdený sa teda aj podľa jeho názoru ani formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody a preto je potrebné na neho aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Pokiaľ ide o plnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017)

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol doposiaľ viackrát súdne trestaný a to prevažne za spáchanie majetkovej trestnej činnosti na podmiennečné i nepodmiennečné tresty odňatia slobody, kedy mal možnosť preukázať, že i alternatívny trest u neho splní svoj očakávaný prevýchovný účel, avšak dopustil sa následne opakovane trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti, má aj sťažnostný súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. V danom prípade bolo prihliadnuté s poukazom na § 66 ods. 2 Tr. zákona tiež na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti (prečin ublíženia na zdraví, výtržníctvo, krádež) a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (odsúdený má 6 záznamov v odpise registra trestov), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha (doposiaľ páchala) trestnú činnosť. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo plne opodstatneným jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie vzhľadom na nespĺnenie oboch materiálnych podmienok zamietnuť.

Hoci okresný súd v zmysle výrokovej časti napadnutého uznesenia správne zamietol žiadosť odsúdeného P. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mal postupovať (okrem § 415 ods.1 Tr. por. a § 66 Tr. zák.) aj s poukazom na zákonné ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a), ods.2 Trestného zákona v spojení s § 66 ods. 3 Trestného zákona, ktoré je nevyhnutné aplikovať z hmotnoprávneho hľadiska kvôli posúdeniu dotknutých trestných činov ako prečinov (v danom prípade) vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmiennečnom prepustení (§ 66 ods.1 písm. a) Tr. zák.), s prihliadnutím na povahu spáchaných trestných činov a z hľadiska ústavu na výkon trestu, kde

odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods.2 Tr. zák.) a taktiež z hľadiska správneho výpočtu súčtu pomerných častí postupne uložených a následne vykonávaných trestov (§ 66 ods.3 Tr. zák.) Nakoľko však išlo výlučne o formálno-právne pochybenie spočívajúce v nesprávnej resp. nedostatočnej právnej aplikácii vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil výlučne z tohto dôvodu a rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.